

Biblická čtení:

Izajáš 25, 6-9: Hospodin zástupů připraví na této hoře všem národům hostinu tučnou, hostinu s vyzrálým vínem, jídla tučná s morkem, víno vyzrálé a přečištěné. Na této hoře odstraní závoj, který zahaluje všechny národy, příkrývku, která přikrývá všechny pronárody. Panovník Hospodin provždy odstraní smrt a setře slzu z každé tváře, sejme potupu svého lidu z celé země; tak promluvil Hospodin. V onen den se bude říkat: „Hle, to je náš Bůh. V něho jsme skládali naděje a on nás spasil. Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naděje, budeme jásat a radovat se, že nás spasil.“

List Filipským 4, 1-9: Moji bratří, které miluji a po nichž toužím, jste mou radostí a slávou; proto stůjte pevně v Pánu, milovaní. Euodii domlouvám i Syntyché domlouvám, aby byly zajedno v Pánu. Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmi se jich; vždyť vedly zápas za evangelium spolu se mnou i s Klementem a ostatními spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života. Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se! Vaše mírnost ať je známa všem lidem. Pán je blízko. Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. Konečně, bratří, přemýšlejte o všem, co je pravdivé, čestné, spravedlivé, čisté, cokoli je hodné lásky, co má dobrou pověst, co se považuje za ctnost a co sklízí pochvalu. Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to činite. A Bůh pokoje bude s vámi.

Matouš 22, 1-14: A Ježíš k nim znovu mluvil v podobenstvích: „S královstvím nebeským je to tak, jako když jeden král vystrojil svatbu svému synu. Poslal služebníky, aby přivedli pozvané na svatbu, ale oni nechtěli jít. Poslal znovu jiné služebníky se slovy: ‚Řekněte pozvaným: Hle, hostinu jsem uchystal, býčci a krmmý dobytek je poražen, všechno je připraveno; pojd'te na svatbu!‘ Ale oni nedbali a odešli, jeden na své pole, druhý za svým obchodem. Ostatní chytili jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil. Potom řekl svým služebníkům: ‚Svatba je připravena, ale pozvaní nebyli jí hodni; jděte tedy na rozcestí, a koho najdete, pozvěte na svatbu.‘ Služebníci vyšli na cesty a shromáždili všechny, které našli, zlé i dobré; a svatební síň se naplnila stolovníky. Když král vstoupil mezi stolovníky, spatřil tam člověka, který nebyl oblečen na svatbu. Řekl mu: ‚Příteli, jak ses sem dostal, když nejsi oblečen na svatbu?‘ On se nezmohl ani na slovo. Tu řekl král sloužícím: ‚Svažte mu ruce i nohy a uvrhněte ho ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů.‘ Neboť mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán.“

Nové náboženství ve starém, nový lid ve starém

Divný příběh, vid'te. V určité části je pěkně brutální: „Ostatní chytili jeho služebníky, potupně je ztýrali a zabili je. Tu se král rozhněval, poslal svá vojska, vrahy zahubil a jejich město vypálil.“ Teologičtí odborníci říkají, že to Ježíšova slova nejsou, že to je přídavek později dodán autorem evangelia. Matoušovo evangelium bylo totiž napsáno pro křesťany vzešlé z židovství. Věděli, co se stalo s chrámem v r. 70 a jak byli krutě potrestáni za svou vzpouru proti římské říši. Císař Vespasianus a jeho syn Titus dobyli s legiemi celé Judsko a nakonec i zničili chrám a rozbořili Jeruzalém.

Ježíš mluví k farizeům, které opakovaně v podobenstvích napomíná. To se jim nelíbí a plánují, jak se Ježíše zbavit v tichosti a skrytosti, protože lid ho považuje za proroka.

Svatba králova syna, to je událost velkého významu, na kterou jsou zváni hosté ze špiček společnosti. Je to čest a mají projevít svou úctu a poslušnost synovi a tím i jeho otci. Představme si, že otcem je Bůh a synem Ježíš. Odmítnout účast na svatbě (hostině a oslavě) znamená neuznat krále, zařizovat si život po svém. Je to taková sonda do hlubin našeho rozhodování. Opravdu máme možnost odmítnout. Odmítáme a vzpíráme se následování Pána Ježíše, protože se tak rozhodujeme. Nechce se nám žít podle jeho příkladu, chceme si svůj život řídit po svém.

Ti nově pozvaní – zlí i dobří – byli zřejmě rádi, snad i vděční za pozvání. Zatímco, znovu si to připomeňme – farizeové (dnešní „původní“ křesťané v naší církvi), pozvání nepřijali, žijí si život po svém. Nemusí to být jen ti matrikoví členové, může se to stát i nám. Chodíme na bohoslužby, ale svůj život si následně žijeme stejně po svém. Pán Ježíš nás dnes nešetří, vidíte.

Co ten člověk s nevhodným oblekem na svatbu? To můžeme být zase my, když se nechceme téměř ničeho ze svého života zříci. Takový, jaký jsem, zůstanu. Modlím se, chodím na bohoslužby, přispívám finančně, ale můj život je můj život. Nepřemýšlím příliš nad tím, kam mě Boží slovo a Ježíšův životní příklad má vést a v čem mě měnit. Zůstanu si takový, jaký jsem byl, budu se nadále chovat, jak já chci a stačí mi to. Naopak někteří z těch nově pozvaných si možnosti dostat se na svatbu váží, jsou za ni vděční.

Neboť mnoho je povoláných, ale málo vyvolených. Mnozí jsou pozváni, ale málokdo bude vybrán. To zní těžce. Povolání ke spáse jsou všichni lidé. Pán Bůh nás má rád a přeje si spásu všech lidí. Onu „vybranost“ vnímám jako naši aktivitu, službu, činnost, pomoc, kterou projevujeme lidem v církvi i mimo ni. Nerezignovat, nebýt pesimistou, nevymlouvat se na druhé, že nemohu pomáhat a sloužit. Výběr - tedy Boží soud - není v našich rukou; to nám také připomíná Ježíš ve svém dnešním podobenství o Božím království.

Před doznáním vin

Kde jsme zaznamenali okamžiky blízkosti až spojení s Bohem – v modlitbě, v projevech laskavosti, v rozhovorech či v tichém rozjímání?

Kde jsme zaznamenali nečekanou laskavost, smysluplný rozhovor nebo pocit, že jsme skutečně naživu?

Byly chvíle, kdy jsme byli povoláni reagovat na potřeby druhých? Nebo se někdo jiný stal „dobrým Samaritánem“ pro nás?

Všimněme si i okamžiků, které byly obtížné. Kdy jsme pociťovali napětí, zmatek, strach či odloučení – od Boha, od druhých nebo ve svém nitru?